

Część urzędowa.

Ogłoszenie.

Wcielone do okręgu Lwowskiej e. k. miejsco-
wej komisji serwitutowej części powiatów Brodz-
kiego i Złoczowskiego wyłączają się z dn. 31. maja
b. r. z tegoż okręgu i przyłączają się do okręgu
Złoczowskiej e. k. miejscowej komisji serwitutowej.

Z dniem 1. czerwca b. r. będą przeto należy-
ce powiaty Złoczowski i Brodzki w całości w sprawach
serwitutowych do okręgu Złoczowskiej e. k. miej-
scowej komisji serwitutowej.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z Prezydium e. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. maja 1870.

Gmina Podłęże, w powiecie Bocheńskim poło-
żona postanowiła założyć miejscową szkołę ludową
i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Odstąpić na gruncie pod l. k. 51 budynek
szkolny, wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzy-
mywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na
ogród przy szkole obszaru 900 sążni kwadr.

2. Posprawić potrzebne do szkoły urządzenia
i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocz-
nie w ratach kwartalnych z góry 120 złr. w. a., a na
utrzymanie stróża do usługi szkolnej rocznie 4 złr.
wał. austr.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 3 sągi
drzewa.

5. Wypłacać na pomniejsze wydatki szkolne
rocznie 3 złr. w. a., tudzież na premia dla dzieci
rocznie 1 złr. w. a.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła so-
bie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu
oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego
uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1870.

Dnia 12. maja 1870 r. wyszedł i rozesłany został
z c. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu XXV.
i XXVI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyty te zawierają:

Nr. 67. Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z d. 28.
kwietnia 1870 r. względem zaprowadzenia sądu powia-
towego w Cittavecchia w Dalmacyi.

Nr. 68. Ustawę z d. 30. kwietnia 1870 r. względem or-
ganizacyi publicznej służby sanitarnej.

Nr. 69. Układ z 15. grudnia 1866 względem żeglugi na
Prucie.

Część nieurzędowa.

Czynności Wydziału krajowego.

(Dokończenie.)

Wydział krajowy bierze do wiadomości zesta-
wienie dochodów mylnicznych na drogach krajowych
w 3 ostatnich latach w następujących cyfrach: w r. 1868
wynosił dochód 106.073 złr., z których 1300 złr.
opuszczono dzierżawcom; w r. 1869 wynosił dochód
107.400 złr., na rok 1870 zabezpieczono dotąd do-
chód w kwocie 119.000 złr. oprócz myt, które wzięto
w własny zarząd.

Wydział krajowy zniósł uchwałę Wydziału po-
wiatowego w Birezy, odmawiającą Abrahamowi Jar-
mużowi uwolnienia od myta z powodu, że sprawa
ta, jako spór o prawo uwolnienia, należy do kom-
petencji władz politycznych.

Na naprawę drogi z Mikuliniec do dworca ko-
lei żelaznej w Sniatynie zausygnował Wydział kra-
jowy tytułem zapomogi 500 złr.

Wydział krajowy przyzwolił Wydziałowi po-
wiatowemu w Brzesku na nałożenie 13 1/2 % dodat-
ków powiatowych, z których 10% przeznaczono na
cele budowy dróg powiatowych.

Wydział krajowy zatwierdził ugodę o expro-
pracyę mostu prywatnego w Dębnie na Dunajcu na

drodze krajowej, mocą której przyznano dotychcza-
sowym właścicielom wynagrodzenie w kwocie 1200
złr. wal. austr.

Inżyniera okręgowego p. Ferdynanda Czader-
skiego powołał Wydział krajowy tymczasowo do
bióra centralnego we Lwowie.

Wydział krajowy zamianował:

Inżynierem okręgu krakowskiego p. Tomasza
Wasutyńskiego; zastępcą Inżyniera okręgu Przemy-
skiego p. Ignacego Kinela; zastępcą Inżyniera okręgu
Lwowskiego p. Henryka Niewiadomskiego; zastępcą
Inżyniera okr. czortkowskiego p. Grzegorzewskiego.

Wydział krajowy przeznaczył:

Inżynierowi okręgu Krakowskiego jako pomoc-
ników pp. Rymaszewskiego i Kurniewiczza; a do bu-
dowy drogi Dembicko-Baranowskiej p. Adolfa Gro-
chowalskiego i konduktora Strumiłłę;

Inżynierowi okręgu Stanisławowskiego jako po-
mocnika z powodu budowy drogi z Manasterzysk do
Halicza konduktora Antoniego Barancewicza;

Zastępcy Inżyniera okręgu Czortkowskiego jako
pomocnika p. Brostockiego.

Wydział krajowy zamianował konduktorem na
drodze Lwowsko-Rohatyńskiej p. Józefa Barancewicza.

Wydział krajowy zamianował Sekundaryuszem
przy oddziale I. św. Łazarza w Krakowie dr. Stani-
sława Pareńskiego; p. Mieczysława Chrzanowskiego
Adjunktem II. klasy przy oddziale rachunkowym,
a p. Aurelego Urbańskiego prowizorycznym Adjunk-
tem III. klasy przy tymże oddziale.

Wydział krajowy udzielił pogorzecom gminy
Chochojów bezzwrotnego wsparcia w kwocie 200 złr.

Na relacyę dyrekcji szpitali Krakowskich w spra-
wie wykładów demonstracyjnych dr. Blumenstocka
na oddziale obłąkanych zgodził się Wydział krajowy
na warunek, aby prymaryusz oddziału obłąkanych
nie był z urzędu obecnym przy wykładach, lecz aby
miał prawo przychodzić na nie; powtóre zastrzegł
Wydział krajowy temuż prymaryuszowi prawo wy-
znaczenia chorych, którzy mają służyć za przedmiot
wykładu, a dyrekcji szpitali prawo przeznaczenia
godzin i wstrzymania wykładów, gdyby tego zaszła
potrzeba.

Wydział krajowy zatwierdził ugodę zawartą
z Siostrami Miłosierdzia co do objęcia przez nie
usługi i nadzoru chorych w głównym gmachu Lwo-
wskiego szpitalu powszechnego.

Wiedeń. „Neue freie Presse“ z d. 12. b. m.
zrobiła następującą uwagę: „Wiener Zeitung“ za-
wiera cesarskie pismo odręczne, w którym miano-
wany został hr. Beust kanclerzem orderu Maryi Te-
resy. To kanclerstwo nie bywa uważane za wielkie
odszerzanie, lecz za biurokratyczną synekurę,
z którą połączone jest źródło przyzwoitego dochodu.“
Na tę uwagę odpowiada „Wiener Abendpost“: „Po-
wyższa godność, jest urzędem honorowym, z któ-
rym nie połączone są żadne dochody. Na wzmiankę
„N. Fremdenbl.“ w tej samej sprawie odpowiedzieć
musimy, iż ogłoszone w „Wiener Zeitung“ pismo
odręczne Najjaśniejszego Pana wyszło z Jego ini-
cyatywy a fakt ten wyklucza podniesioną przez po-
wyższy dziennik „możliwość“, że mianowanie to na-
stąpiło na wniosek innej osoby.“

Wiedeń. „Minister rolnictwa hr. Petrino —
pisze „Fremden-Blatt“, udać się ma niezawodnie d.
14. b. m. do Pragi. Korzystnie wpłynąć może na
dalszy tok układów, które jeszcze między rządem a
Czechami toczyć się będą, stanowisko zajęte przez
Polaków w dziele ugodowem. Jeden z koresponden-
tów zazwyczaj dobrze poinformowany donosi, że
obecni w Wiedniu deputowani Polacy, którzy rozpo-
cząć mają konferencyę z JE. hr. Potockim daleko
skłonniejsi są do ugody niż dawniej. Obawa, by Po-
lacy żądań swoich nie spotęgowali okazała się zu-
pełnie płonną. Przeciwnie, z niedowierzaniem usły-

szano nawet z ust dr. Smolki, iż antagonizm po-
między stronniectwami, które jeszcze niedawno tak
się z sobą zcierały, nie jest tak wielki. Na program
księcia Władysława Czartoryskiego i przyjęcie wnio-
sku dra. Rechbauera zgadza się nawet to skrajne
stronniectwo. Polacy trzymają się Rady państwa i pod
tym względem czescy deklaranci nie znajdują u nich
poparcia lecz otwarty antagonizm. Dr. Smolka o-
świadczył to dr. Troianowi i br. Villani. W ogóle
Polacy pragną, by Czechom dano wszelkie możliwe
koncesye ale przytem nie przekraczano granic, po-
za któremi zaczyna się już prawno-polityczne sta-
nowisko. Polacy zgadzają się także i na to, że gdyby
i obecnie nie zdołano osiągnąć ugody z Czechami,
dalszą akcyą ministerstwo pominąć musi Czechów.
Dr. Smolka przyjął na siebie zadanie uwiadomienia
przewodzców czeskich o stanowisku swych rodaków
i w tym celu uda się niebawem do Pragi.“

— Dzienniki wiedeńskie podały wiadomość, że
kanclerz państwa hr. Beust udał się dnia 9. b. m.
Kleinskał pod Reichenbergem i przyjmował tam u
siebie starostę i prezesa izby handlowej.

„Wiener Abendpost“ zaś upewnia, że kanclerz
państwa hr. Beust nie wyjeżdżał wcale i nie zamierza
nawet wyjechać z Wiednia.

Petersburg. Ukaz cesarski z d. 28. marca zmie-
nia sposób transportowania więźniów na Sybir. Wię-
zniowie podzieleni zostają na trzy klasy i według tych
odsyłani będą na Sybir. Do pierwszej klasy należą
więźniowie deportowani za przestępstwa polityczne,
do drugiej skazani za niesubordynacyę i przestęp-
stwa urzędowe a do trzeciej prości zbrodniarze ska-
zani na wygnanie zamiast na śmierć. Więźniów trze-
ciej klasy wysyłać ma rząd w kajdanach i pieszo,
jeżeli nie ma kolei żelaznych, więźniom drugiej klasy
nie wolno kajdan zakładać, a więźniowie pierwszej
klasy wysyłani będą zawsze bez kajdan koleją że-
lazną, parowcem albo podwodą. Więźniowie pierw-
szej klasy będą mieć przy sobie pieniądze, dane im
na podróż. Dowódcy transportów, którzy dotychczas
zawsze temi pieniędzmi rozporządzali, odebrać mogą
więźniom pieniądze i zarządzić niemi tylko wtedy,
jeżeli pieniądze w ręku niektórych skazańców mogą
wzbudzać pewne obawy. W takim razie dowódzca
rozporządza temi pieniędzmi, ale przybywszy na miej-
sce przeznaczone musi zdać rachunek z swej admi-
nistracyi. Tym ukazem chce rząd rosyjski zapobiedz
nadużyciom, gdyż dotychczas pieniądze dawane ska-
zańcom zostawały zawsze w kieszeni dowódców
transportu.

Paryż. Za komentarz do rezultatu powszech-
nego głosowania z d. 8. b. m. posłużyć mogą na-
stępujące daty statystyczne wskazujące postęp i
wzrost opozycyi przeciw cesarzowi Napoleonowi.

W r. 1848. przy wyborze prezydenta republiki
zapisanych było wyborców 9,977.452, głosowało
z tego 7,449.471, za Ludwikiem Napoleonem głoso-
wało 5,534.520 przeciw 1,891.732, od głosowania
wstrzymało się 2,527.981 wyborców. Przy plebiscy-
cie z r. 1851. zapisanych było wyborców 9,833.176,
głosowało 8,116.774, z tego za plebiscytem 7,437.107,
przeciw plebiscytowi 645.211, wstrzymało się od
głosowania 1,716.800. Przy plebiscycie z r. 1852.
zapisanych było wyborców 9,833.576, głosowało
8,140.660, za plebiscytem głosowało 7,824.189 prze-
ciw 253.145, wstrzymało się od głosowania 1,692.915
wyborców.

Przy wyborach deputowanych w r. 1869. za-
pisanych było wyborców 10,416.668, głosowało
8,125.017, wstrzymało się od głosowania 2,291.651.
Kandydaci rządowi otrzymali przy tych wyborach
4,093.056 głosów, opozycyjni i niezawisli kandydaci
zaś 3,248.885 głosów. Z tego przypada 1,660.911
głosów na republikanów i radykałów, 786.020 gło-

sów na legitimistów i orleanistów, 701.954 głosów na kandydatów dynastycznych lewego centrum.

W departamencie Sekwany głosowało w roku 1848. za Ludwikiem Napoleonem 198.500, przeciw 133.329, w r. 1851 za 196.796, przeciw 95.574, w r. 1852 za 207.325, przeciw 53.252.

W r. 1869 otrzymali w departamencie Sekwany rządowi kandydaci 74.501 głosów a opozycyjni kandydaci 231.027 głosów. Ponieważ w departamencie tym jest wyborców razem 417.488, więc w r. 1869 wstrzymało się przy wyborach od głosowania 111.927, tj. więcej niż czwarta część.

Z 314 dzienników oświadczyło się w tym roku 247 za plebisycem, 29 dzienników stanęło na stanowisku neutralnym, 8 dzienników oświadczyło się przeciw plebisycy z podaniem motywów, a 30 dzienników zmanifestowało się jako organa stronnictwa nieprzejednanych.

Przy tegorocznym plebisycie dwie okoliczności głównie wpłynęły na przebieg i rezultat głosowania powszechnego. Korzystnie dla rządu wpłynął na usposobienie wyborców spis odkryty na kilka dni przed głosowaniem a niekorzystnie nie całkiem przychylnie dla rządu usposobienie duchowieństwa francuskiego, którego połowa zgadza się na dogmat o nieomyślności papieża. Jednakże dotąd jeszcze zawsze pozostaje w Rzymie załoga francuska, więc duchowieństwo nie zmanifestowało swej niechęci przy głosowaniu. Nawet sam Veillot nie odważył się wezwać wyborców do głosowania przeciw plebisycy ale doradzał tylko abstencję.

„Gazette de Tribunaux“ z dnia 11go b. m. pisze: Wczoraj o godzinie 9 wieczorem powtórzyły się zaburzenia w Faubourg du Temple. Na ulicy Fontaine i St. Maur zrobiono barykady z powalonych omnibusów i wozów. Na jednej barykadzie zatknięto czerwony sztandar. Wojsko i gwardya prędko uprzętnęły barykady.

Na placu Chateau d'Eau robotnik jeden strzelił z rewolweru do oficera piechoty i ranił go ciężko w prawe ramię. Żołnierze chcieli strzelać, ale oficer wstrzymał ich od tego. Robotnika tego aresztowano. Sierżanci miejscy rozpędzili tłumy. Komunikacja na ulicy została przerwana. Ośm indywidualów usiłowało przed kasarnią straż rozbroić, ale bezskutecznie. O godzinie 10 i 20 minut zamknięto wszystkie ulice prowadzące do Faubourg du Temple.

O godzinie 11 konnica przebiegła plac Chateau d'Eau i rozprószyła tłumy. W Faubourg du Temple aresztowano wielu osób.

O godzinie 10 $\frac{1}{2}$ wieczorem słyszano na ulicy Augouleme strzały. O tym czasie panował w Faubourg du Temple paniczny przestrah. Zewsząd wołano: „Zamykajcie okna, bo strzelają.“ Dwóch robotników raniono ciężko przy wznoszeniu barykad w St. Maur.

Z wyjątkiem Faubourg du Temple Paryż jest spokojny.

Florenca. Dnia 7. b. m. przyszła do Florency wiadomość o niepokojach w pobliżu Catanaro. Banda złożona z robotników ubranych w czerwone bluzy, wyruszyła z okrzykiem: Niech żyje republika — ku Nicastro. Banda ta składała się z 300 ludzi. Władze rządowe wysłały natychmiast wojsko do Catanaro. Mieszkańcy tego miasteczka byli mocno oburzeni na te niepokoje. 300 obywateli z syndykami na czele przyszło do prefekta policji z oświadczeniem, że chcą utrzymać porządek i bezpieczeństwo, lub gotowi są przyłączyć się do wojska.

Tak opisuje te zdarzenia „Opinione“ i dodaje przytem, iż banda cała przekonawszy się, że nie może liczyć na pomoc ze strony ludności rozprószyła się natychmiast. Pułkownika Milon wysłano z wojskiem dla przedsięwzięcia odpowiednich środków w celu utrzymania porządku.

Podobnie opisuje te zdarzenia także i dziennik urzędowy, który przy tem podnosi ten fakt, że ruchy te mają cechę republikańską.

Na posiedzeniu izby z d. 9. b. m. prezydent gabinetu Lanza uwiadomił izbę o wypadkach pod Catanaro. Lanza dodał, że pomiędzy 300 obywatelami, którzy oświadczyli gotowość utrzymania porządku znajdował się także i Menotti Garibaldi. Przy starciu z bandą dwaj żołnierze ponieśli rany. Nazwiska przewodzców nie są jeszcze znane, jeden z nich wydał proklamację i podpisał się na niej jako szef sztabu powszechnej republiki: Lanza gorąco pochwalił patriotyzm obywateli z Catanaro.

— Ciało zamordowanego pod Meratonem sekretarza poselstwa włoskiego, hr. Boyla przywieziono

d. 7. m. do Geny. Ztamtąd odwiezione zostanie ciało do grobu rodzinnego w Turynie. Stojące w Geny okręty greckie wywiesiły chorągwie czarne w chwili przewiezienia zwłok hr. Boyla. W zatoce czekały na okręt z zwłokami władze wojskowe i cywilne.

Rzym. Do „Bohemii“ piszą pod d. 4. b. m.: „Po dwudniowej przerwie odbyło się dzisiaj znowu posiedzenie soboru, na którym obradowano nad małym katechizmem. Najbliższe posiedzenie odbędzie się d. 8. b. m. i prawdopodobnie rozpocznie się już dyskusja nad dogmatem o nieomyślności. Dziś już nie można wątpić, iż dogmat ten mimo wszelkiej opozycji przyjęty zostanie. Papież sam przewodniczyć będzie na posiedzeniu, na którym zapadnie uchwała soboru. Oznaczono już nawet ceremonię, która towarzyszyć będzie ogłoszeniu utrwalonego dogmatu. Opozycja nawet nie wątpi już dzisiaj, iż usiłowania jej nie odniosą najmniejszego skutku. W przededniu uchwały dogmatu warto przypatrzeć się składowi soboru. Na czele przeciwników dogmatu o nieomyślności, stoi duchowieństwo niemiecko-austriackie z małymi wyjątkami. Z niemieckich biskupów zgadzają się na ten dogmat biskupi z Paderborn, Würzburg, Eichstätt i Regensburg. Arcybiskup poznański należy także do zwolenników nieomyślności. Hefele i Ketteler należą do opozycji. Biskupi z Linzu, Leitmeritz, Seckau i Brixen i trzej włoscy biskupi z Austrii gorąco przemawiają za dogmatem o nieomyślności. Opozycją kierują kardynał książe Schwarzenberg i kardynał Rauscher jest mocno zmartwiony całym tym przebiegiem sprawy. Biskup Tarnocsy nie stanął jeszcze otwarcie po żadnej stronie. Węgierski biskup z Raab przeszedł do obozu infaliblistów. Prymas Simor chwije się jeszcze. Francuskie duchowieństwo posiada w swym gronie także liczny zastęp członków opozycji. Pod przewodnictwem biskupa Dupanloup'a stoją w opozycji biskupi z Grenoble, St. Brieur, Marsylii, Paryża, Perpignan, Rheims, Ajaccio i biskup in partibus infidelium Maret. W obozie zwolenników dogmatu o nieomyślności stoją biskupi z Poitiers, Auvergne, Bordeaux, Cambrai, Rouen, Moulie, Strasburg, Angers, Toulon, Nevers, Arras. Pomiedzy biskupami innych narodowości opozycya liczy tylko kilku zwolenników. Należy do niej z biskupów angielskich tylko biskup z Clifford i irlandzki biskup z Tuam, z amerykańskich biskupów tylko biskup z Charleston a z włoskich tylko arcybiskupi z Floreny i Mediolanu. Wszyscy inni biskupi idą zgodnie z Jezuitami.“

Madryt. Na posiedzeniu kortezów z d. 6. b. m. podniósł były minister finansów Ardanaz konieczność przedkroju załatwienia bieżących spraw publicznych dla przystąpienia do spraw finansowych.

— Niepokoje w Santjago, o których doniósł telegram były nieznaczne. Tłum chciał zburzyć dom gdzie klub Karlistów przesiadywał. Ludność rzuciła kamieniami a karliści odpowiadali na to strzałami z rewolwerów. Raniono i aresztowano przytem kilka osób.

— W prowincji Sarragosa włością się bandy uzbrojone i niepokoją ludność. Główną rolę odgrywa tu jednakże nie myśl polityczna lecz prosty rabunek.

Monika.

— Najjaśniejszy Pan udzielił z prywatnej swej szkatuły gminom Uszew i Zawada w Brzeskim powiecie 100 złr. na reparację kościoła parafialnego.

(Odczyt.) Na dochód fundacyi literackiej imienia Karola Szajnochy odbędzie się w niedzielę o godz. 12tej w południe odczyt dr. Romana Pilata: „Pogląd na literaturę polityczną z czasów sejmku czteroletniego.“

(Wypadek miejscowy.) D. 11. b. m. przy strzelaniu do celu na strzelnicy wojskowej obok domu inwalidów, kula odbiła się od słupa i ugodziła w plecy Teodora Molosza, szeregowca z 41. pułku piechoty. Rana jest bardzo niebezpieczna.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie. W nocy we wrześniu 1869 r. wybuchł w Żółkwi na ulicy Myszej w szopie ogień, który w krótkim czasie zniszczył do szczętu dwie realności. Szopa należała do Maryi Broniewiczowej, z którą żył w wielkiej niezgodzie jej szwagier Jan Cybulski, dla tego, że trzymała u siebie swoją siostrę a jego żonę. Cybulski bowiem dla niesnasek domowych nie żył z swoją żoną. W sierpniu 1869 r. Broniewiczowa za wybięcie okien oskarżyła Cybulskiego przed sądem, a ten odgrażał się na nią w obecności świadków. Gdy ogień wybuchł w domu Broniewiczowej, aresztowano Cybulskiego dla tych groźb a dalsze śledztwo wykryło, że są bardzo ważne poszlaki świadczące przeciw niemu. Jan Cybulski 41 l., bezdzietny, z Winnik pod Żółkwią, już za pobicie karany, według świadectwa gromady, burzliwy pijak, a według świadectwa wojskowego człowiek nadzwyczaj mściwy, stał dnia

28 kwietnia przed kolegium 5 sędziów (przewodn. radca sądowy p. Petuł, oskarz. podprokurator p. Sawczyński, obrońca p. adw. dr. Braun), i został podług wniosku oskarżyciela skazany na 15 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Przeciw temu wyrokowi zapowiedział Cybulski rekurs.

Rabunek. Późno wieczorem w październiku 1869 r. wracała Anna Gószka z 9 letnim synem Michałem z jarmarku w Janowie do Starzyska. W drodze przez las w Lelechówce wyskoczył z gęstwy chłop i chciał wyprzeżnąć jednego konia za to że jak utrzymywał, Gószka osnęła mu ściegła. Gdy Gószka zaprzeczała, chłop podniósł laskę i żądał pieniędzy. Gószka, ustraszona razem ze swoim synem zaczęła płakać, lecz chłop wydarł jej chustkę, w której się znajdowało 20 złr., trochę cukru i herbaty. Po dokonanych rabunku uciekł ów chłop do lasu.

Sprawcę tego rabunku odkryto. Był nim Szczepan Werchowice, który się przyznał, że z namowy Szczepana Barandyja Annę Gószkę zrabował, i pieniędzmi z Barandyjem się podzielił. Podczas rabunku Barandyj był schowany za krzakiem. Owbiniony później zeznanie swoje częściowo odwołał, lecz odwołanie to niezastępuje na wiary. Barandyj z początku także się przyznał, lecz później toż samo odwołał.

Dnia 2. b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (przewodn. radca sądowy p. Lewkowicz, oskarżyciel podprokurator p. Sawczyński, obrońcy pp. adw. Dr. Gottlieb i dr. Majewski) Szczepan Wierchowice z Szklą, 30 l., gr. k. wyrobnik, i Szczepan Barandyj z Starzyska pod Janowem, 32 l., właściciel gruntu, ojciec 2 dz. Sąd skazał Werchowice podług wniosku prokuratora na 6 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, Barandyja toż samo na 6 lat więzienia z postem, chociaż wniosek opiewał na lat 10. Obaj przyjęli wyrok z zadowoleniem.

Falszowanie wekslu. Władysław Burzyński ze Lwowa, podoficer na urlopie i dzienny pisarz ze Lwowa, 23 lat, rz. kat., podpis na wekslu na 280 złr. inna osobę i został za to dnia 7. b. m. skazany na 1 miesiąc więzienia. Oskarżony przyjął wyrok sądu, (przewodn. radca sądowy p. Kolasiński, oskarżyciel nadprokurator p. Sawczyński, obrońca p. adw. dr. Męciński). Prokurator wniósł więzienie 3miesięczne.

(Wyrodnny syn.) Kazimierz Żelewski, właściciel realności w Zubrzy pod Lwowem, 33 lat, stanu wolnego, już za skaleczenie własnego ojca raz karany, rzucił w grudniu 1869 w kłótni swojego ojca na ziemię i pokłosał go. Dnia 5. b. m. podług wniosku prokuratora skazano go za to na 1 rok ciężkiego więzienia z 2razowym postem w tygodniu. Żelewski zapowiedział natychmiast rekurs przeciw temu wyrokowi, (przewodn. radca sądowy p. Mogilnicki, oskarżyciel podprokurator p. Jakubowski).

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 13. maja. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8złr. 75 c. do 9złr. — c., żyto 160 ₰ 4złr. 75 c. do 5złr. — c., jęczmień 140 ₰ 4złr. 75 c. do 5złr. — c., owies 100 ₰ 3złr. 60 c. do 3złr. 70 c., kukurudza 170 ₰ 4złr. 40 c. do 4złr. 70 c., hreczka 140 ₰ 4złr. 40 c. do 4złr. 60 c., konieczyna 180 ₰ 32złr. — c. do 40złr., rzepak — ₰ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ₰ — złr. — c. do — złr. — c., groch 180 ₰ 5złr. 50 c. do 5złr. — c.; łój 100 ₰ 32złr. — c. do 32złr. 50 c., potaż drzewny 100 ₰ 16złr. 50 c. do 17złr. — c., chmiel 100 ₰ 40 do 45złr.; spirytus wiadro 14złr. 30 c. do 14złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejscę targu:				
	Kolbuszowa	Maydan	Sokolów	Maków	Brzozów
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	waluta austriacka				
Mec pszenicy	3 80	4 60	4 .	5 50	3 70
” żyta	2 30	2 40	2 50	3 20	2 82
” jęczmienia	2 20	2 15	2 35	4 .	2 55
” owsa	1 56	1 65	1 75	2 .	2 55
” hreczki	2 9	. .	2 25
” kukurudzy
” ziemniaków	70	63	70	1 25	1 17
Grochu	3 20	3 .	5 .	2 65
Cetnar siana	90	80	1 30	1 30	2 5
Sąg drzewa twardego	6 50	4 20	7 50	5 .	6 .
” miękkiego	4 2	3 50	4 50	4 .	4 .
Funt mięsa wołowego	14	14	15	20	18
Miara wina	30	50
” piwa	20	16
Wyrobnik z wiktem	25	25	20	25	. .
bez wikt.	50	35	35	40	. .

— Ministerstwo handlu udzieliło reskryptem z dnia 26. kwietnia b. r. Janowi hr. Krasickiemu i spółce (Jan hr. Dunin, Innocenty Kowalski, Franciszek hr. Mycielski, Edward hr. Stadnicki i Jan hr. Stadnicki) pozwolenie na przedsięwzięcie technicznych robót przygotowawczych około kolei żelaznej ze Lwowa na Stryj i Skole do granicy galicyjsko-

węgierskiej pod Beskidem dla połączenia kolei galicyjskich z siecią kolei węgierskich, tudzież kolei żelaznej ze Stryja do Stanisławowa dla połączenia tej linii z koleją lwowsko-czerniowiecką. Takie samo pozwolenie otrzymali i inni kompetenci.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 14. maja. Wszyscy monarchowie europejscy przesłali gratulacje Cesarzowi z powodu pomyślnego rezultatu plebiscytu.

Z Bukaresztu donoszą o programie nowego gabinetu Epuriano: wewnątrz utrzymanie porządku i szanowanie praw żydów, na zewnątrz wybitna polityka zachodnia. Książę Karol wydał zupełną amnestyę dla przestępstw prasowych.

(Spóźnione.)

Paryż, 13. maja. Wczorajszy wieczór minął spokojnie, aresztowano tylko dwie osoby. Od poniedziałku przyaresztowano 538 osób. „Journ. off.“ donosi, że oboje cesarstwo odbyli przejazd w otwartym powozie, zwiedzili koszary, wszędzie serdecznie przyjmowani.

Florencya, 13. maja. „Opinione“ donosi, że w Cecinie utworzyła się banda podobna do bandy w Catanzaro. Rząd o tem uwiadomiony, wysłał posiłki wojskowe. Spodziewają się, że za pojawieniem się wojska banda się rozprószy. Blizsze wiadomości są oczekiwane.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. maja.
Hotel George: PP. Brykczynski St., z Dydiatycz. — Grotowski L., z Jadzimirza. — Russanowski K., z Odessy. — Wolański Wl., z Rzepińca. — Dr. Howojscy J., z Rosyi.
Hotel europejski: Eminowicz B., z Ludwinowa. — Siwicki K., z Cieniawy. — Tergody Fr., z Ulucza.
Hotel Langa: Szaszkwicz Grz., kanonik, z Przemysła.
Herzberg Kl., c. k. kap., z Brodów. — Rożankowski P., c. k. nadpor., z Tarnopola.
Hotel angielski: Pawlikowski K., c. k. major, z Brześcian. — Dornbach R., c. k. radca sadu wyż., z Żurawic. — Hr. Załuski I., z Iwonicza. — Lityński E., z Litwinowa. — Obertyński J., z Udnowa. — Obertyński L., z Stronibaby. — Wojakowski H., z Martynowa starego. — Teodorowicz M., z Żywaczowa. — Kalicki St. Kr., z Czerniowiec.
Hotel pod białym koniem: Jordan Wl., ze Stanisławowa.
Pod Nr. 514 1/2: Wilczyński Wl., z Nowegosioła.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. maja.
PP. Ks. Taxis A., do Czerniowiec. — Wadbolski P. do Radziwiłłowa. — Czechowski K., c. k. radca sad., do Czerniowiec. — Laskowski L., rotm., do Tarnowa. — Rittner H., kap., do Brodów. — Brodczak J., do Dembowa. — Gizowski

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 13. maja 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.99	+12.0	84	PWd.b.sł	1
2. god. po poł.	325.05	+18.8	50	Pn.	5
9. god. wiecz.	325.86	+12.6	8s.	słaby	9

Z rana mgła. Po południu gromoty. Deszczu 4 50.

THEATRAL.

Dziś (przedst. niem.) „Die Hugenotten“, wielka opera w 5 aktach.
Jutro (przedst. polsk.) „Bezrobocie“, obrazek dramatyczny w 1 akcie z francuskiego; 2. i 3. akt z opery „Ernani, Doktor Robin“, komedia w 1 akcie z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

E f e k t a	Uskutecz. sprzedazę	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placa	zadzaja
Złote austriackie				
D. 13. maja.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.			240	241 50
kol. lw.-cz.-Jassy			206	207
banku hip. galic.				103
pap. czern. po 200 zlr. w. a.				
Galic. banku krajow.				72
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.			84	84 50
T. kr. gal. 4% w. a.			75 75	76 25
Banku hip. gal.			90 40	90 80
Gal. zakł. kr. włośc.			90 75	91 75
Oblig. ind. gal.			74 90	75 40
W. Ks. Krak.				
Księż. Bukowiny				
Poz. gal. r. 1866 po 7%			100	101
Pier. k. gal. K. L. Em.				
kol. lw.-czern.				
I. Em.				
II. Em.				
Dukat holenderski cesarski			5 80	5 85
Napoleonodor			9 87	9 94
Pół imperyal rosyjski			10	10 15
Rubel srebrny rosyjski			1 89	1 95
papierowy			1 49 3/4	1 50 1/2
Bank pol. za 100 zł. pol.				
Talar pruski srebrny				
Pruskie bilety kasowe			1 82 1/4	1 83 3/4
Srebro			121 50	122 50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 maja 1870

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.80	69.90
od kwietnia do października po 5%	69.70	69.80

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%		
Pożyczka w srebrze 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%		
Metaliiki po 4 1/2%		
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	229 50	230 50
1839 piąta część losów	228 50	229 50
1854 po 250 zł. 4%	90.	91.
1860 po 500 zł. 5%	96 40	96 60
1860 po 100 zł. 5%	106.	106 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	118 90	119 10
Renty Como po 42 lir. austr.	23 50	24.
B. Krajów koronnych.		
Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	95.	96.
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	74.30	74 80
Niższej Austrii	97.75	98.25
Siedmiogrodu	75.75	78 25
Węgier	79 75	80 25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%		

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 60%	316	317.
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	378.	280.
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	869.	872.
Galic. banku kraj. a 200 zł. wpl. 40%		
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%		
Banku narodowego	723.	725.
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	598.	600.
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	196 50	197.
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2240	2245
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	238	230.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	305	205.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	390	391
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	188.10	188 30
Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a.		

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.	107.50
Gal. tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.
Gal. banku hyp. po 6%	91.	91.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.40	93 60
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%	91.	91.25
" " (renta) po 6%		

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	90.75
" " w. a.	88.75	89.25

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.50	
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji	97.60	97 80

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	160.50	161.
Clarego po 40 zł. m. k.	36.	37.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.	99.50
Keglewieh po 20 zł. m. k.	16.	17.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.	34.
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	40	41.
St. Genois " 40 "	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	28.	29.
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.	129.
" " 50 zł. w. a.	61.	63.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.	23.
Windischgrätz " 20 "	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.		
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.	103 25
Berlin za 100 tal.		
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.30	103 45
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91 60
London za 10 ft. szt.	123.90	124 00
Paryż za 100 fr.	49.20	49 25

Kurs złota.

Dukaty ces. meń.		
" pełn. wagi	5 86 1/2	5 87
Korona		
20 frankówka	9 90	9 90 1/2
Rosyjski imperyal		
Talar związkowy		
Srebro	121.25	121 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	40
" " w srebrze	69	80
Losy z 1860. roku	96	30
Akcyje banku wiedeńskiego	725	
" " kredytowego	255	40
London 10 funtów szterlingów	124	
Srebro	121	65
" towarem		
Napoleonodor	9	88 1/2

BIZENNIK URZĘDOWY.

(1119) **Kundmachung.** (2)
Nr. 17841. Zur Befezung der Groß-Trafik in Bochnia, Tarnower Finanzbezirk, mit welchem auch der Kleinverschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Konkurrenz-Verhandlung mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.
Diese Offerte sind unter Anschluß des Wadiums von 100 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits-, Sitzen- und Vermögens-Zeugnisses bis einschließend 9ten Juni 1870, um zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.
Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1868:
an Tabak 40253 fl. 10 1/2 fr.
und an Stempelmarken 7690 " 7 "
Zusammen 47943 " 17 1/2 fr.

włącznie do 9. czerwca 1870, do godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcji powiatowej skarbowej w Tarnowie.
Obrót tejże głównej trafiki wynosił w roku 1868, mianowicie:
w tytoniach 40253 zł. 10 1/2 kr.
w markach stemplowych 7690 " 7 "
Razem 47943 zł. 17 1/2 "
wal. austr.
Dalsze warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodów przejrane być mogą w c. k. dyrekcji powiatowej skarbu w Tarnowie.
Z c. k. krajowej dyrekcji skarbu.
Lwów, dnia 5. maja 1870.

(1117) **Ogłoszenie konkursu.** (2)
L. 652. Celem obsadzenia opróżnionej przy zakładzie karnym w Wiśniczu posady dozorczy więźni z żołdem rocznych 300 zł. w. a. na wypadek postąpienia już czynnego dozorczy więziennego na wyższą płacę rocznych 260 zł. w. a. z prawem mieszkania, ale tylko dla własnej osoby w zakładzie, poręca chleba dziennych 1 1/2 funta i mundurem przepisany.
Obsadzenie nateraz nastąpi tylko prowizorycznie, po służbie zaś rocznej zadawalniającej, doświadczonem zaufaniu i okazanej zdolności do służby dozorczej stale.
Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną dla osób, które w wojsku służyły, udowodnić mają, iż w myśl ces. patentu z dnia 19. grudnia 1853 l. 266 Dz. p. p. umieszczeni zostali w spisie osób wojsko-

wych przy nadawaniu posad w służbie cywilnej uwzględnić się mających i wykazać świadectwem fizyczną zdolność do pełnienia służby, niemniej udowodnić, że umieją czytać i pisać i władają językami krajowemi.
Przed wszystkiemi uwzględnieni będą kandydaci, którzy jeszcze 35go roku życia nieprzekroczyli, w wolnym stanie zostający, w jakimkolwiek zatrudnieniu przemysłowem lub rękodzielniczem są wćwiczeni lub przynajmniej z temże obznajomieni.
W czynnej służbie wojskowej zostający mają podania swoje w drodze przełożonej komendy wojskowej, już w służbie cywilnej będący przez przełożoną władzę, zaś inni kandydaci przez starostwo powiatowe miejsca pobytu swojego, wnieść do c. k. Dyrekcji zakładu karnego w Wiśniczu w terminie 4ch tygodni upływających od trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej Gazecie lwowskiej.
Wiśnicz, dnia 9. maja 1870.
(1101) **E d y k t.** (3)
L. 875. C. k. sąd powiatowy w Brzostku wiadomo czyni, iż dla Ryfki z Zweigów Kaufmanowej uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 24. marca 1870 l. 4549 za niedołączoną na umyśle u-znanej, kuratora w osobie jej ojca Aleksandra (Zenn-dera) Zweiga, dzierżawcę propinacyi w Szczynach ustanowił.
Z c. k. sądu powiatowego.
Brzostek, dnia 2. maja 1870.

öfterr. Währ.
Die sonstigen Licitationsbedingungen, so wie der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow eingesehen werden.
Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 5. Mai 1870.
Obwieszczenie.
L. 17841. W celu obsadzenia głównej trafiki, połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Bochni, w powiecie c. k. Dyrekcji skarbowej w Tarnowie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.
Te oferty, zaopatrzone kwotą 100 zł. w. a. jako wadium, tudzież zaświadczeniem pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych, mają być podane

(1109) **Kundmachung.** (2)

Nr. 1055. Am 2. Juni 1870 um 11 Uhr Vormittags wird bei der k. k. Staatsgüter-Wirtschafts-Direktion in Radautz wegen Verkauf von 5000 Mezen Winterkorn der vorjährigen Fehung eine schriftliche Offertverhandlung abgehalten werden.

Anbote können auf das ganze Quantum, oder bloß auf einzelne Parthien, wie solche in den Frucht-speichern zu Radautz, Altfratutz und Woitinell hauptweise erliegen, von deren Quanti und Qualität nebst dem Durchschnittsgewichte pr. Einen n. d. Mezen sich jeder Reflektant noch vor der Verhandlung die persönliche Ueberzeugung verschaffen kann, eingebracht werden.

Jedes Offert mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen, hat den Anbot pr. Einen n. d. Mezen in Ziffern und Buchstaben und den hiernach entfallenden ganzen Kaufbetrag, auf das nach den zu benennenden Depostorien Willens zu erkaufende Quantum, unter Anschluß des hievon entfallenden 10% Vadiums mit dem Beisatze angelegt zu enthalten, daß Differenz den ihm wohl bekannten Verhandlungs-Bedingnissen sich unbedingt unterzieht.

Letztere kann Jedermann in den gewöhnlichen Amtsstunden hieramt einsehen.

Radautz, am 9. Mai 1870.

(1116) **Edict.** (2)

Nr. 80. Vom k. k. Bezirksgerichte Stryj wird bekannt gemacht, daß am 7. Jänner 1865 Teofila Kusczak geborne Liszke zu Siechow mit Hinterlassung einer Urkunde vom 20. November 1864 (Wzajemny zapis majątku) gestorben sei. Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob außer den Erben nach Barbara Wiedepohl noch welchen Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von dem unten gefesteten Tage gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbschaftsbescheinigung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Hr. Landes- und Gerichtsadvocat Dr. Baczyński als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel werden ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeworfen, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erlosch eingezogen würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 11. Jänner 1870.

(1121) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 770 - Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Makowie opróżniona została posada adjunkta sądowego z roczną płacą 800 złr. i prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową 900 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącymi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydium c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej w przeciągu 14 dni.

Kraków, dnia 7. maja 1870.

(1108) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 584. Ces. król. sąd powiatowy w Łopatynie podaje do powszechnej wiadomości, iż na dniu 14. czerwca, 12. lipca i 11. sierpnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi tegoż sądu odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez Anastazję Szeremeta przeciw Fedkowi Podolanczukowi pretensyi 133 złr. 33½ kr. a. w. z ubocznymi należnościami publiczna przymusowa sprzedaż gruntów do włościańskiej realności pod Nr. kons. 60 rep. 12 w Strzemilczu Fedka Podolanczuka własnej należących, a to parceli pod top. l. 377 w objętości 1 morga i 80 kwad. sążni, parceli za Zahatką zwanej w objętości 2 morgów i 800 kwadr. sążni, parceli pod top. l. 580 w objętości 2 morgów i 390 kwad. sążni, parceli pod top. l. 649 w objętości 800 kwad. sążni, parceli pod top. l. 689 w objętości 700 kwad. sążni i parceli pod top. l. 704 w objętości 2 morgów i 580 kwad. sążni, nie stanowiących przedmiotów ksiąg gruntowych.

Warunki głośniejsze tej sprzedaży są następujące:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 160 złr. a. w.

2. Każdy chęć kupienia mający winien będzie kwotę 16 złr. a. w. złożyć jako zadatek do rąk komisji licytacyjnej.

3. Przy dwóch pierwszych terminach będą rzezczone grunta tylko za cenę szacunkową lub wyżej tej ceny, przy trzecim zaś terminie i niżej takowej sprzedane.

4. Cena kupna ma być złożoną w całości do 14 dni od dnia prawomocności uchwały sprzedaż zatwierdzającej. — Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania tych gruntów mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrane.

Łopatyn, dnia 1. kwietnia 1870.

(1111) **Edykt.** (2)

Nr. 22041. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie prostuje edykt z dnia 2. kwietnia 1870 do l. 16138 w Gazecie Lwowskiej Nr. 95., 96. i 98. umieszczony w ten sposób, co

do 1. że pierwszy kupon listu zastawnego ser. 1. nr. ser. 517 na 10.000 złr. w. a. dnia 30. czerwca 1870 płatny jest;

do 2. że drugi kupon listu zastawnego ser. II. nr. ser. 531 na 5000 złr. w. a. dnia 31go grudnia 1870 płatny jest;

do 4. że ostatnie kupony listów zastawnych ser. III. nr. 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871 i 872 po 1000 złr. dnia 31. grudnia 1879 płatne są.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. maja 1870.

(1115) **Edykt.** (2)

L. 1247. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 31. marca 1870 l. 3079 rozpisuje się do wykonania pozwolonej na zaspokojenie sumy wekslowej 2240 zł. 87 kr. w. a. i egzekucyjnych w kwocie 2 zł. 2 kr. i 4 zł. 81 kr. przymusowej sprzedaży na rzecz p. Salomona Ebermana zajętych i oszacowanych ruchomości dłużnika p. Alfreda Mieczysława hr. Skarbka z mebli i sprzętów domowych, tudzież ze zboża, a to 500 kóp pszenicy w dwóch styrkach i 250 kóp jęczmienia w jednej stercie składających się licytacya w dwóch terminach, a to na dzień 1. czerwca 1870 i 15. czerwca 1870, każdą razą o godzinie 9tej przed południem rozpocząć na miejscu w Magdaluwe, a to w budynku dworskim odbyć się mająca z tem, że przy pierwszym terminie sprzedaż tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, przy drugim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej uskutecznią zostanie.

Co do publicznej wiadomości podaje się.

Mikulińce, dnia 3. maja 1870.

(1127) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 15277. W celu wypuszczenia budowli konserwacyjnych w latach 1870, 1871 i 1872 wykonać się mających na gościńcach państwowych Biała-Przemysł-Lwów w sekyi drogowej Łańcut, i na gościńcu Radymno-Jaworów-Lwów w sekyi drogowej Jarosław, w Jarosławskim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 30go maja 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Jarosławiu licytacya za pomocą ofert.

Cena fiskalna robót przeznaczonych na r. 1870 do wykonania wynosi 2053 złr. 46 kr. w. a.

Odnoszące się do tych budowli warunki przeglądac można w wymienionem starostwie podczas godzin urzędowych.

Osoby zyczące sobie objąć to przedsiębiorstwo na trzyletni przeciąg czasu, lub też tylko na rok 1870, zechcą wnieść najdalej aż do terminu przeznaczonego pisemne oferty zaopatrzone w 5% wadyum do c. k. starostwa w Jarosławiu.

Oferty nie złożone według przepisu, lub nie podane w terminie nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5. maja 1870.

(1113) **Edykt.** (1)

Nr. 5490. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Łazarza Maschlera przeciw Karolinie Kępińskiej wywalczonej w sumie 3000 złr. w. a. z procentem po 6% od dnia 21go września 1867, kosztami sporu 17 złr. 2 kr. w. a. i egzekucyi 13 złr. 52 kr. i 22 złr. 23 kr. w. a. i 106 złr. 24 kr. w. a. egzekucyjna sprzedaż połowy dóbr Radlny czyli Rałny w powiecie Tarnowskim położonych, Karoliny Kępińskiej własnych, w sądzie tutejszym w dwóch terminach się odbędzie, które na dzień 14. czerwca i 13. lipca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem wyznaczone zostają.

Sprzedaż nastąpi pod warunkami następującymi:

1. Cenę wywołania stanowi będzie wartość szacunkowa w kwocie 15.127 złr. 52 kr. w. a., poniżej której połowa dóbr powyższych w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisji licytacyjnej sumę 3027 złr. w. a. jako zakład w gotówce, który kupicielowi zatrzymanym, innym zaś współlicytującym po ukończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

10. Jeżeliby połowa dóbr Radlny w wyznaczonych terminach przynajmniej za cenę szacunkową nie została sprzedaną, na ten wypadek wyznacza się termin na dzień 14. lipca 1870 o godzinie 4tej po południu do przesłuchania wierzycieli celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych.

Akt szacunkowy, wyciąg hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych w registraturze tutejszego sądu przejrane być mogą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1870.

(1123) **Edykt.** (1)

Nr. 5157. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski w sprawie p. Osiasza L. Horowitza przeciw p. Wincentemu Thulemu względem ustanowienia pierwszeństwa i porządku zaspokojenia w stanie biernym dóbr Buczaça z przyległościami na rzecz p. Wincentego Thuliego zainstalowanej sumie 8000 złr. m. k., a względnie ze sprzedaży na zaspokojenie tej sumy przekazanego kapitału indemnizacyjnego, uzyskanego ekwiwalentu w sądownie zachowanej sumie 9765 złr. 98½ kr. w. a. zabezpieczonych wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomą

wierzycielką hipoteczną p. Maryę Koszowską niniejszem zawiadamia, że do dalszej pertraktacyi powyższej sprawy dzień sądowy na 28go czerwca 1870 o godzinie 10tej zrana ustanowionym został, na którym p. Marya Koszowska w tutejszym sądzie osobiście stanąć, lub ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adwokatowi Dr. Maramoroszowi z zastępstwem p. adwokata Dr. Szydłowskiego dla jej obrony potrzebne środki udzielić, lub innego obrońcę prawnego sobie wybrać i tutejszemu sądowi wskazać ma, ile inaczey ztąd wynikać mogące szkodliwe skutki sobie samej przypisać musiałaby.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. kwietnia 1870.

(1114) **Edykt.** (1)

Nr. 1072. Ces. król. sąd powiatowy tutejszy uwiadamia niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu Abrahama i Feigę Frischerów, że pod dniem 31. marca 1870 l. 1072 małżonkowie Berl i Gitel Distlery podali pozew przeciw nim, jako też Izraelowi i Chaimowi Rapaportom o uznanie własności realności pod Nr. 72 w Żydaczowie, w skutek czego do ustnej rozprawy w sądzie tutejszym wyznacza się termin na dzień 4go sierpnia 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Ponieważ miejsce pobytu Abrahama i Feigi Frischerów jest niewiadome, przeto ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie Józefa Binstoka (z Żydaczowa), z którym sprawa niniejsza wedle zasad procedury cywilnej wschodniogalicyskiej przeprowadzoną będzie.

Upomina się zatem rzeczonych pozwanych, by w należytym czasie kuratorowi środków obrony dostarczyli, lub innego zastępcę obrali i tegoż sądowi oznajmili, inaczey skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Mikołajów, dnia 5. maja 1870.

(1120) **Edict.** (1)

Nr. 23468. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Albert Versbach bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch der Chane Pins ddo praes. 5ten Mai 1870 z. B. 23468 mit Beschluß vom 11. Mai 1870 z. B. 23468 die Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 250 fl. öst. Währ. f. N. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landes-Advocaten Dr. Pomianowski zugestellt worden sei.

Lemberg, den 11. Mai 1870.

Edykt.

L. 23468. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Alberta Versbacha, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Chany Pins z dnia 5go maja 1870 r. do liczby 23468 uchwałą z dnia 11. maja 1870 do l. 23468 nakaz płatniczy na sumę wekslową 250 zł. w. a. z przynal. wydany i ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Pomianowskiemu doręczony został.

Lwów, dnia 11. maja 1870.

(1128) **Edykt.** (1)

L. 19910. C. k. lwowski sąd krajowy p. Bazylego Rudawskiego niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby p. Hersza Lubingera z dnia 19. kwietnia 1870 do 19910 jemu wypłatę sumy 669 zł. 34½ kr. w. a. z ceny kupna realności pod l. 188¾ we Lwowie położonej, niegdyś Jana i Maryanny Rybotyckich i Bazylego Rudawskiego własnej, na zaspokojenie na tej cenie kupna na mocy tabuli płatniczej byłego sądowego magistratu lwowskiego z dn. 8go czerwca 1854 do l. 1873 i uchwały apelacyjnej z dnia 22. stycznia 1855 do l. 29528 w III. miejscu umieszczonej wierzytelności Józefa Hofmeister w kwocie 380 złr. m. k. z przynal., którego wierzytelność Jakobowi Lubinger, a następnie Herszowi Lubinger odstąpioną została, uchwałą z dnia 7go maja 1870 do l. 19910 dozwolono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Bazylego Rudawskiego jest nieznanne, przeto dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Popiela z zastępstwem p. adwokata Dra. Męcińskiego za kuratora ustanawiając jemu tąż uchwałą doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego,

Lwów, dnia 7. maja 1870.

(1087) **Edykt.** (3)

L. 6333. C. k. sąd obwodowy Tarnowski wzywając niniejszem posiadacza ksiądzeczki wkładowej Tarnowskiej kasy oszczędności na pierwszej kartce N. wkładki 2906 N. strony księgi kasowej VI. z datą Tarnów, 28. lutego 1870 na sumę 300 zł. w. a. na imię Pawła Butymowicza opiewającej, której wewnątrz w rubryce „włożył“ uwidocznionem było roku 1870, miesiąca lutego dnia 28. N Journalu 1182 Trzysta złr. 300 zł. w. a., aby takową w zakresie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania w Gazecie lwowskiej po raz trzeci sądowi przedłożył, tudzież wszystkich, którzyby jakiegokolwiek pretensye do opisanej ksiądzeczki wkładowej sobie rościli, aby się wezwaniu powyższemu do sądu tutejszego zgłosili, gdyż po upływie wyżej naznaczonego terminu ksiądzeczka wkładowa za umorzoną uznana zostanie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1870.

(958) **Concurrenz-Kundmachung.**

(3)

Nro. 672. Vom k. k. Lottoamte in Lemberg wird bekannt gemacht, daß die mit der Verpflichtung einer Cautionsleistung verbundene k. k. Lotocollectur zu Lemberg, Goluchowski Maß, in welcher für die Ziehungen in Lemberg unter Nr. 65, und für die Ziehungen in Temesvar unter Nr. 1006 die Lottospiele gesammelt werden, im Wege der öffentlichen Concurrenz verlihen werden wird.

Der bisher mit 5 Percent bemessene Provisionsertrag dieser Collectur befragt nach einem Durchschnitte des dreijährigen Zeitraumes vom 1ten Jänner 1867 bis letzten December 1869 jährlich 836 fl. 4 kr. dt. Währ., wovon 336 fl. 52 kr. für die Lemberger, und 299 fl. 52 kr. für die Temesvarer Spielsammlung entfielen.

Die Lottoverwaltung behält sich die freie Wahl unter den Offerten vor, wird aber hiebei — wenn thunlich — vorzugsweise denjenigen berücksichtigen, welcher mit dem niedrigsten Provisionspersente sich zufriedenstellt.

Bewerber, welche bereits im Besitze einer Taxa strafte sind, werden besonders berücksichtigt werden. Die Collectur wird unter folgenden Bedingungen verlihen:

1. Die Provision ist von dem Collecturpächter gleich nach jeder Ziehung vertragsmäßig zu berechnen und aus den betreffenden Spieleinnahmen zurück zu behalten, und wird demselben mit dem amtlich richtiggestellten Betrage im Ziehungsconto zu Guten geschrieben werden.

2. Der Ersteher ist zur genauen Befolgung der Lottovorschriften und der sonst von seiner vorgesetzten Behörde an ihn ergehenden Anordnungen sowohl gegenüber der Lottoverwaltung, als auch gegenüber den Parteien verpflichtet.

3. Der Collectant hat alle mit der Besorgung der Lottospiele verbundenen Auslagen (Mietzins für das Collecturlocale, Kosten der Heizung und Beleuchtung, Bote Löhningen u. s. w. aus der Provision zu bestreiten, und kann in keinem Falle eine andere Vergütung als jene der Provision ansprechen.

4. Die Lottoverwaltung übernimmt keine wie immer geartete Haftung oder Versicherung für den Fortbestand des oben angegebenen Provisionsertrages und leistet daher auch keine Entschädigung, wenn die Spieleinnahmen sich aus was immer für einer Ursache herabmindern.

5. Sowohl der Lottoverwaltung, als auch dem Collectanten bleibt es vorbehalten, von dem abgeschlossenen Vertrage ohne Angabe eines speciellen Grundes zurückzutreten, in welchem Falle drei Monate vorher die förmliche Aufkündigung zu geschehen hat, und dem Collectanten ein Ersatz oder eine Entschädigung aus irgend einer Ursache nicht zufließt.

6. Jede Handlung oder Unterlassung, wegen welcher nach den bestehenden Vorschriften der Verlust eines Spielsammlungsbesugnisses verhängt wird, dann das Vorkommen eines Umstandes, welcher die Aufschließung von der Bewerbung um eine Lottocollectur im Concurrenzwege begründet, löset sogleich den Vertrag auf, und der Collectant bleibt dem Gefälle für allen durch ihn verursachten Schaden ersatzpflichtig.

7. Der Tod des Collectanten hebt den Vertrag auf, doch wird der Wittve auf ihr Ansuchen, falls kein Ausschließungsgrund vorhanden ist, die Collectur bis zur vorschriftsmäßigen Wiedererleiherung unter der Bedingung belassen werden, daß dieselbe in die vertragsmäßigen Verbindlichkeiten und Rechte des Verstorbenen eintrete und ihre einstweilige Gehahrung mittelst einer Cautions sicherstelle.

8. Der Verlust des Spielsammlungsbesugnisses kann auch dann sogleich verhängt werden, wenn der Collectant die Vertragsverbindlichkeiten nicht zuhält, insbesondere wenn derselbe die pflichtige Geldabfuhr oder irgend eine andere Schuldigkeit nicht in der festgesetzten Frist leistet, oder die aus was immer für einem Grunde verringerte Cautions nicht auf den festgestellten Betrag rechtzeitig ergänzt, endlich auch dann, wenn die Provision des Collectanten mit gerichtlichen Verbot belegt wird.

9. Die Collectur darf weder in Austerbestand gegeben, noch die Führung derselben ohne Genehmigung der Lottoverwaltung an andere Personen übertragen werden. Eine Uebertretung dieses Verbotes hat den Verlust des Collecturbesugnisses zur Folge.

10. Die Cautions, welche zur Sicherstellung der Collecturführung und der Besorgung der hiermit verbundenen anderweitigen Geschäfte zu leisten ist, wird mit dem Betrage von 1200 fl. Realwerth festgesetzt; jedoch muß dieselbe vom Collectanten entsprechend erhöht werden, sobald eine solche Sicherheitsmaßregel von der Lottoverwaltung als notwendig angeordnet werden sollte.

Diesjenigen, welche sich um diese Collectur bewerben wollen, haben ihre schriftlichen, mit einer Stempelmarke von 50 kr. versehenen und nach dem unten angegebenen Muster verfaßten Offerte versiegelt bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg, und zwar längstens bis 19. Mai 1870 um 12 Uhr Mittags zu überreichen.

Jeder Bewerber hat in seinem Offerte das von ihm angesprochene Provisionspersent deutlich zu bezeichnen und diesem Offerte beizuschließen:

A. Die Cassequittung über das bei der k. k. Lottoamtskasse in Lemberg erlegte Keugeld von fünf Percent des im Eingange dieser Kundmachung bezif-

fertenen jährlichen Provisionsertrages, also über den Betrag in runder Summe von 42 fl.

B. Die legale Nachweisung der Großjährigkeit des Bewerbers, dann der Fähigkeit desselben zur Führung einer Lottocollectur und zur Leistung der festgesetzten Cautions; endlich

C. ein obrigkeitliches Wohlverhaltenszeugniß mit besonderer Rücksicht auf die im nachfolgenden Absätze enthaltenen Bestimmungen und mit Angabe der bisherigen Beschäftigung und des Wohnortes des Offertanten.

Auch hat der Bewerber zu erklären:

1. ob und mit welchen Beamten der betreffenden Lottoamte er verwandt oder verschwägert sei;
2. ob und welche Collectur er bereits besitze, und daß er auf diese im Falle der Annahme seines Offertes unbedingt verzichte.

Ausgeschlossen von der Bewerbung um eine Lottocollectur im Concurrenzwege sind:

- a) Minderjährige;
- b) wegen eines Verbrechens, eines aus Gewinnsucht entsprungenen Vergehens oder derlei Uebertretung, dann wegen Schleichhandels oder einer schweren Gefälligkeitsübertretung schuldig erkannte, oder nur wegen Abganges rechtlicher Beweise der Untersuchung entbundene Personen;
- c) gewesene Commissionäre oder Pächter von Gefällen, welchen die Befugnisse aus Strafe oder wegen eines Verschuldens entzogen wurden, oder welche vertragsbrüchig geworden sind;
- d) diejenigen, über deren Vermögen der Concurs der Gläubiger eröffnet oder das gesetzliche Ausgleichsverfahren eingeleitet wurde; und
- e) diejenigen, welche zur Verwaltung des eigenen Vermögens nicht befähigt sind.

Offerte welche von Personen, denen ein gesetzliches Hinderniß entgegensteht, oder welche verspätet eingebracht werden, oder welche unbestimmt oder bedingt lauten, werden nicht in Betracht gezogen.

Pensionisten, Quiescenten, Provisionisten u. s. w., welche eine Lottocollectur im Concurrenzwege erstehen, verbleiben im ungeschmälernten Genusse ihrer Ruhegehalt, und das in den Offerten etwa enthaltene Angebot der Zurücklassung einer solchen Gebühr findet keine Berücksichtigung.

Die erlegten Keugelder jener Offerte, die nicht angenommen wurden, werden gleich nach erfolgter Entscheidung über das Resultat der Offertverhandlung zurückgestellt; das Keugeld des Erstehers aber wird zurückbehalten, bis derselbe die Cautions erlegt oder sichergestellt haben wird.

Die Cautionsleistung hat entweder in Baarem gegen 3percentige Verzinsung, oder in freien Staatsschuldverschreibungen nach dem Tagescurse, oder aber mittelst annehmbarer Realhypothek längstens binnen vier Wochen vom Zeitpunkte der Zustellung des Decretes, mit welchem dem Ersteher die Collectur zugesichert wird, bei der k. k. Lottoamtskasse in Lemberg zu erfolgen, widrigens das Keugeld dem Aetat verfällt und eine neue Concurrenz ausgeschrieben, oder nach Umständen in anderer Art mit der Wiedererleiherung der Collectur vorgegangen wird.

Nach erfolgtem Erlage oder Sicherstellung der Cautions wird das k. k. Lottoamte in Lemberg dem Ersteher die Spielsammlungs-Bewilligung (Licenz), wofür von demselben die vorgeschriebene Stempelmarke beizubringen ist, ausfolgen und den Tag bestimmen, mit welchem er die Collectur zu übernehmen hat.

Das Collecturlocale muß zweckentsprechend gelegen und beschaffen sein, und darf erst nach vorläufiger Genehmigung des k. k. Lottoamtes in Lemberg zur Spielsammlung benützt werden.

Mit dem Ersteher wird ein förmlicher Vertrag errichtet.

Lemberg, am 20. April 1870.

Muster eines Offertes.

Der (die) Unterzeichnete (Vor- und Zunamen, Stand oder Beschäftigung und Wohnort des Offertanten) erklärt, daß er (sie) bereit sei, die für die Ziehungen in Temesvar unter Nr. 65 und für die bestehenden Lottocollectur unter Nr. 1006 zu Lemberg bestehende Lottocollectur gegen Bezug eines mit . . . 10 (sage . . . ganze und . . . Zehntel) Percent der Spieleinnahme zu bemessenden Provisionssumme unter den in der Concurrenz-Kundmachung des k. k. Lottoamtes in Lemberg vom 20. April 1870 Z. 672 angegebenen Bedingungen zu übernehmen, und schließt die verlangten Documente bei.

(Anmerkung.) Der Bewerber hat ferner zu erklären:

1. Ob und mit welchen Beamten der betreffenden Lottoamte er verwandt oder verschwägert sei.
2. Ob und welche Collectur er bereits besitze, und daß er auf diese im Falle der Annahme seines Offertes unbedingt verzichte.

(Datum.) N. N.

(Eigenhändige Unterschrift.)

Von Außen.

Offert wegen Uebernahme der k. k. Lottocollectur Nr. 65/1006 in Lemberg.

(1106) **W e z w a n i e** (2)

niewiadomych spadkobierców Szymona Hecht.

L. 6379 - 4. C. k. sąd obwodowy delegowany miejski na Wiedniu podaje do wiadomości, że w

dnia 5. listopada 1869 r. umarł Szymon Hecht, kupiec rodem z Jarosławia w Galicyi, a ostatecznie zamieszkały w Wiedniu (Wiedea, Wienstrasse, Nr. 21) bez pozostawienia ostatecznego rozporządzenia.

Gdy temuż sądowi nie jest wiadomem, czyli i jakim osobom do spadku tego przysłuży prawo, przeto wzywa niniejszem wszystkich tych, którzyby z jakiegokolwiek bądź tytułu prawnego mieli pretensye do pomienionego spadku, ażeby wniesli to uprawnienie do spadku w przeciągu jednego roku, licząc od niżej położonej daty u tegoż sądu i ażeby przy wykazaniu się prawem spadkowym wniesli również deklaracyę swoją do spadku, gdyż w przeciwnym razie spadek ten, dla którego tymczasowo pan Dr. Prix adwokat nadworny i sądowy w Wiedniu jako kurator ustanowionym został, traktowany będzie z tymi, którzy zgłosili się do spadku i wykazali się uprawnieniem do tegoż i tymże przyznany zostanie, zaś część spadku nie pobrana lub na wypadek, gdyby nikt do tego spadku się nie zgłosił, cały spadek dla braku spadkobierców przypadłby na rzecz skarbu państwa.

Wiedea, dnia 29. kwietnia 1870.

(1107) **G d i c t.** (2)

Nr. 1559. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Dembica wird hiemit bekannt gegeben, daß da in der Executionssache der Rozalia Mandelbaum wider Abraham Rosenblatt pto. 500 fl. dt. W. f. N. G. die über Ersuchen des Tarnower Kreisgerichtes vom 24. Juli 1868 Z. 11599 mit dem h. g. Bescheide vom 9. December 1868 Z. 1791 auf den 3. December 1868, 4. Jänner 1869 und 3. Februar 1869 ausgeschriebene executiv Veräußerung der dem Abraham Rosenblatt gehbrigen unter Nr. 133-144 in Dębica liegenden auf 3019 fl. 40 kr. dt. Währ., gerichtlich geschätzten Realität, wegen Abgang der Käufer nicht zu Stande kam, so wird zur executiven Veräußerung jener Realität die vierte hiergerichts abzuhaltende Licitation auf den 7ten Juli 1870 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Das Badium hat statt 301 fl. nur 150 fl. dt. Währ. zu betragen.

2. Es steht dem Ersteher frei, sich mit den Hypothekargläubigern, in soweit deren Forderungen gemäß der Hypothekarpriorität den Kaufschilling erschöpfen, abzufinden, und es werden die in notarieller beglaubigten Urkunden ausgedrückten Abfindungsbeiträge dem Ersteher in dem von ihm binnen 30 Tagen zu erlegenden Kaufschilling eingerechnet werden.

3. Bei der gegenwärtigen vierten Teilbietung wird die zu versteigernde Realität auch unter dem Schätzungswerte dem Meistbieter, wenn er auch der Einzige einen Anbot machen sollte, ohne weiters überlassen werden.

Die übrigen mit dem, im Amtsblatte der Gazeta lwowska Nr. 251, 252 und 254 vom Jahr 1868 verlaublichen Edicte vom 9. October 1868 Z. 1791 festgesetzten früheren Licitationsbedingungen bleiben auch bei der vierten Licitation aufrecht.

Der Grundbuchsauszug, der Schätzungact und die übrigen Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden beide Theile, wie auch die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, jene hingegen die nach dem 21. Juli 1866 auf dieser Realität verpfändet sein sollten, und denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den in der Person des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Stojakowski in Tarnow mit Substituierung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Kaczkowski ebendasselbst und durch das gegenwärtige Edict verständigigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Dębica, am 30. März 1870.

(1055) **G d i c t.** (3)

Nr. 15541. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des der hiesigen Handelsfirma Mendel Weinreb's sel. Wittve angeblich in Verlust gerathenen, von Jacob Finkler akzeptirten Wechsels dtto. Lemberg 21. December 1868 über 1000 fl., zahlbar 3 Monate a dato an eigene Ordre in Lemberg, in welchem Wechsel jedoch der Name des Ausstellers fehlte, aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen diesem Gerichte vorzulegen und ihre Rechte darauf darzuthun, als sonst nach Ablauf dieser Frist der beschriebene Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 13. April 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 15541. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu z daty Lwów, 21. grudnia 1868 na 1000 złr. a. w. opiewającego, 3 miesiący od daty na własny przekaz we Lwowie płatnego, przez Jakóba Finklera akceptowanego, w którym imię wystawiciela brakowało, a który to weksel przez tutejszą firmę handlową „Mendel Weinreb's sel. Wittve“ zagubiony został, ażeby tenże weksel tutejszemu c. k. sądowi w przeciągu dni 45 przedłożyli i prawa swe do onegoż wykazali, inaczej po upływie tego czasu weksel ten umorzonym zostanie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 13. kwietnia 1870.

